

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z Nr

7048

1. Obiekt

KOSZARY ARTYLERYJSKIE
KARTA ZESPOŁU

938

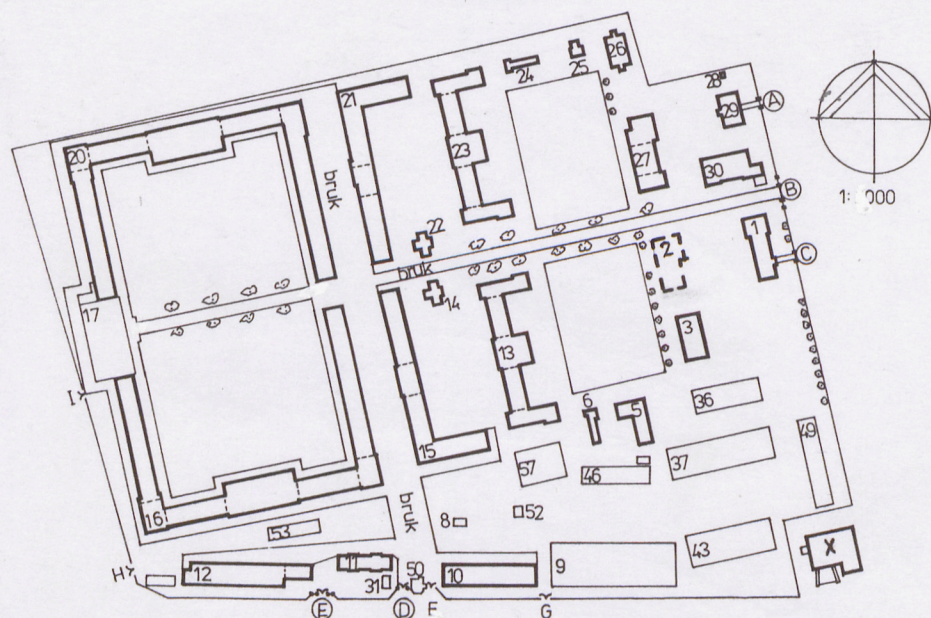
2. Czas powstania
1912-1913

3. Miejscowość
OSTRÓDA

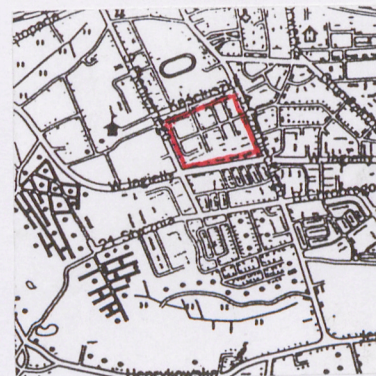
LEGENDA

NIEISTNIEJĄCY BUDYNEK NR 2

X – KASYNO



- BUDYNKI HISTORYCZNE
- BUDYNKI WSPÓŁCZESNE
- Ⓐ -BRAMY HISTORYCZNE
- F -BRAMY WSPÓŁCZESNE



4. Adres
ul. Czarneckiego 28
14 – 100 Ostróda
nr hipoteczny 154/5 KW

5. Przynależność administracyjna

województwo warmińsko – mazurskie

gmina Ostróda

6. Poprzednie nazwy miejscowości
Osterode

7. Przynależność administracyjna
przed 1 IV 1975

województwo olsztyńskie

powiat Ostróda

8. Właściciel i jego adres

Skarb Państwa
Rejonowy Zarząd Infrastruktury w Olsztynie
ul. Gietkowska 5
Olsztyn

9. Użytkownik i jego adres

WAK 1 Ostróda
ul. Czarnieckiego 28
14 – 100 Ostróda

10. Rejestr zabytków

Nr 1959 data

25.07.2002

LOKALIZACJA. Miejsowość Ostróda, w której wzniesiono koszary, położona jest na skrzyżowaniu dróg Warszawa – Gdańsk z drogą Olsztyn – Toruń. Od strony północnej naturalną granicę miasta wyznaczają dwa duże jeziora: jezioro Drwęckie i jezioro Pauzeńskie. Od strony zachodniej naturalną granicę miasta wyznaczają dwa mniejsze jeziora: jezioro Jakuba i jezioro Morliny.

W Ostródzie istnieją dwa założenia koszarowe, usytuowane w południowej części miasta. Starsze, założone w 1890 r. tzw. „Czerwone koszary” położone przy ul. Grunwaldzkiej i omawiane młodsze tzw. „Białe koszary” ulokowane przy ul. Czarnieckiego.

SYTUACJA. Zespół koszarowy został wpisany w obszar wyznaczony przez cztery ulice. Od strony wschodniej granicę wyznacza ul. S. Czarnieckiego, od strony południowej ul. Wł. Jagiełły, od strony zachodniej ul. S. Pieniężnego, równoległa do ul. Czarnieckiego i od strony północnej zabudowana, południowa pierzeja ul. T. Kościuszki.

KOMPOZYCJA. Koszary zajmują obszar w formie trapezu o powierzchni 10 hektarów. Jest on ogrodzony z trzech stron: północnej, południowej i zachodniej wysokim murem składającym się z graniastych słupów i murowanych przęseł ozdobionych dekoracyjnymi płycinami o zróżnicowanej barwie i fakturze. I ażurowym ogrodzeniem od strony wschodniej, na które składają się stalowe przęsła z motywem dekoracyjnym w stylu art deco i murowane, graniaste słupki z pseudoboniowaniem, zwieńczone profilowanymi czapami. Od strony wschodniej zachowały się **brama główna (B)** z dwoma furtami po bokach i dwie samodzielne **furty**: jedna wiodąca do budynku nr 29 (**A**) i druga (**C**) wiodąca do budynku nr 1. Ponadto od strony wschodniej zachowała się w oryginale **brama zachodnia (E)** zachodni słupek bremny bramy wschodniej (**D**). Ponadto w ogrodzeniu znajdują cztery współczesne bramy. Dwie od strony południowej (**F** i **G**). Brama F w miejscu historycznej bramy D i dwie bramy w zachodniej części ogrodzenia (**H** i **I**). Od głównej bramy odchodzi aleja będąca osią kompozycyjną założenia koszarowego. Biegnie ona prostopadle od ul. Czarnieckiego (równoległe od ul. Kościuszki.) i dzieli ona założenie na część północną i południową. Po obu jej stronach symetrycznie wzniesione zostały bliźniacze, najważniejsze budynki koszar. Pierwszym budynkiem po stronie południowej alei jest **budynek nr 1**, obecnie pełniący funkcję biurowo-sztabowego, pierwotnie pełnił rolę budynku mieszkalnego, prawdopodobnie dla oficerów w stanie kawalerskim. Budynek murowany wzniesiony na planie wydłużonego prostokąta; nakryty dachem mansardowym pokrytym dachówką karpiówką układaną w podwójną koronkę; trójkondygnacyjny, z nieużytkowym poddaszem; stropy ceramiczne; więźba dachowa o konstrukcji stalowej (szczegółowy opis w karcie obiektu). *cd. na wkładce nr 1*

Stały garnizon istniał w Ostródzie już od początku XIX wieku. W 1890 r. U wylotu szosy w kierunku Olsztyna zbudowano duży kompleks koszarowy dla pułku piechoty. Tam też zlokalizowano siedzibę dowództwa garnizonu oraz lazaret. Decyzja o ulokowaniu w Ostródzie pułku artylerii polowej dotarła do władz miejskich w 1909 r. Szybko rozwijające się miasto stać było na podjęcie związanej z tym ogromnej inwestycji własnym sumptem – w pierwszym dziesięcioleciu XX w. W latach 1905 – 1907 (budowa gimnazjum) związany był z Ostródą czołowy architekt królewiecki Fritz Heitman (1853-1921). Nie można wykluczyć, że właśnie Heitman był autorem projektu nowych, niezwykle eleganckich koszar artyleryjskich. Na Heitmana wskazywałby też fakt kompleksowo zaprojektowanej dzielnicy willowej dla oficerów tego pułku, co było też, jak wiadomo specjalnością tego architekta, z którym miasto w dwa lata po ukończeniu budowy gimnazjum mogło nawiązać dalszą współpracę. Nowy zespół koszarowy zlokalizowano w niedalekim sąsiedztwie pierwszego, przy szosie wylotowej równoległej do tamtej, biegnącej również w kierunku południowo – wschodnim (na Kajkowo). Obydwie lokalizacje wynikały z kierunku rozwojowego miasta, który był jedynym z możliwych – gdzie indziej bowiem przeszkodę stwarzały jeziora i bagna.

Jeszcze w trakcie budowy koszar, 29.06.1912 r. Naczelne dowództwo przystąpiło do formowania nowego pułku, z gotowością ustaloną na dzień 1.10.1912 r. Miejszem formowania był poligon w rejonie wsi Czarne koło Szczecinka. W skład więc 3. Wschodniopruskiego Pułku Artylerii Polowej nr 79 weszło 6 batalionów artyleryjskich wyłączonych ze składu sześciu pułków stacjonujących m. in. w Bydgoszczy, Kostrzynie, Szczecinie, Frankfurcie n. Odrą i in. Uroczystość powitania pułku w Rynku ostródzkim odbyła się 20.09.1913 r.,
cd na wkładce nr 1

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa 10 ha	16. Przeznaczenie pierwotne zespół koszar artyleryjskich	17. Użytkowanie obecne koszary jednostki pancernej
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja 1997 – remont i zmiana przebiegu ogrodzenia; W latach 1970 – 1996 przeprowadzano regularnie prace remontowe. Dokumentacje z prac remontowych zachowane w WAK 1 Ostróda.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Pierwotny układ przestrzenny zachowany. Budynki zachowane w stanie dobrym Stan zachowania alei i nawierzchni dobry.	
		20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

22. Biblioteka

K. Bürger, Kreisbuch Osterode Ostpreussen, Kiel 1977, s. 407, 483, 486. 487, 633, 634, 640, 648, 660;

Führer durch Osterode in Ostpreussen und Umgebung, Osterode 1913, s. 17;

E. Keyser, *Deutsches Städtebuch*, Bd. 1, Stuttgart – Berlin 1939, s. 92;

F.J. Maciejewska, *Przemiany w układzie przestrzennym Ostródy w świetle planów zagospodarowania przestrzennego*, w: 40-lecie Ostródy, Ostróda 1985, s. 18

25. Opracował

tekst: mgr Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

plany, rysunki mgr Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

zdjęcia fotograficzne mgr Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

K. Soczewica

miejsce przechowywania negatywów WO SOZ w Olsztynie

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

6 wkładek

1. Miejscowość Ostróda	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSZARY ARTYLERYJSKIE KARTA ZESPOŁU	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Teks c.d.
2. Gmina Ostróda		
3. Województwo warmińsko – mazurskie		

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

poczym nastąpiła ceremonia wprowadzenia wojska do koszar i przekazania przez władze miejskie kluczy dowództwu jednostki. Wolno sądzić że budowę koszar zrealizowała czołowa firma ostródzka Bauwerkmeister W. Krupski – ta sama, która zbudowała m.in. wspomniane gimnazjum (właściciel zmarł w 1907 r., lecz firma nadal istniała) Komplet stolarki mógł być dziełem firmy Baugesellschaft E. Moschall, współpracującej z tamtą.

W związku z inwazją Rosjan 4.08.1914 r. Pułk został przerzucony pod Działdowo. W związku z postanowieniami traktatu wersalskiego, zobowiązującego Niemcy do demilitaryzacji, w 1919 r. Próbowano uratować byt jednostki zaliczając ją do grenzschtzu (ochrona pogranicza), lecz ostatecznie z dniem 31.08.1919 została rozformowana. Dysponentem zespołu koszarowego po wojnie był skarb państwa, z czego wynika, że inwestycja miejska została później spłacona przez rząd. W tej sytuacji jeden z bloków koszarowych, po odpowiedniej adaptacji wewnątrz (niezbędna budowa skarbcza, okratowanie, adaptacja mieszkań na górnym piętrze) stał się siedzibą nowo utworzonego po wojnie Urzędu Skarbowego (das Osterode Finanzamt) z adresem pocztowym: Keiserstrasse 18, czyli od strony głównego wjazdu przy dzisiejszej ul. Stefana Czarnieckiego. W siedzibie Urzędu były też mieszkania służbowe dla personelu kierowniczego. Największym jednak użytkownikiem dawnych koszar stała się – podobnie jak w innych miastach – gmina miejska. W związku z wprowadzeniem przez rząd powszechnego obowiązku szkolnego, miasto stanęło nagle w obliczu ciasnoty lokalowej w szkołach. Ratunkiem okazały się zwolnione przez wojsko koszary. I tak od zimy 1921/1922 w bloku koszarowym urządzono 7 izb lekcyjnych dla szkoły podstawowej (Volksschule). Okazało się to jednak mocno niewystarczające, dlatego w 1923 r. Zdecydowano się na zakup od skarbu państwa obydwu wozowni artyleryjskich. „Wozownię południową” od strony dzisiejszej ul. Pieniężnego, poprzez „znaczną przebudowę” zaadaptowano na potrzeby szkoły. Przekazano do użytku w 1924 r. Utworzono tam 11 izb lekcyjnych. W rezultacie, od 1925/1926 r. na terenie koszarowym utworzono dwie osobne szkoły po 11-12 izb lekcyjnych każda – osobną dla chłopców i dla dziewcząt. Już jednak 1 1927 r. Sprzedano część posiadanych przez miasto nieruchomości koszarowych na rzecz reichswehry, która ulokowała tu 3 szwadrony Pułku Kawalerii nr 2. W 1934 r. Wyprowadzono z koszar Urząd Skarbowy, zaś w 1939 r. Koszary oddano w całości na użytek 21. Dywizjonu Dział Pancernych. Koszarom nadano imię Fryderyka Wilhelma von Berga (Bergkaserne). Po 1945 r. Koszary przeznaczono dla jednostki wojsk pancernych.

13. Opis c.d.

Następnie dalej znajdował się nieistniejący **budynek nr 2**, założony na osi północ – południe. Obok niego usytuowano **budynek nr 3, koszarowy**, murowany, wzniesiony na planie prostokąta; nakryty dachem namiotowym z mansardami z poddaszem użytkowym; pokryty dachówką karpiówką układaną w podwójną koronkę; dwukondygnacyjny; stropy ceramiczne; więźba dachowa o konstrukcji stolcowej (szczegółowy opis w karcie obiektu). Przed frontem budynku znajduje się jeden z dwu placów apelowych, drugi symetrycznie po północnej stronie alei. Plac w formie prostokąta, północnym bokiem przylega do alei, przy jego południowej krawędzi usytuowane zostały dwa mniejsze budynki. **Budynek nr 5, obecnie warsztatowy**, murowany, wzniesiony na planie litery L, jednokondygnacyjny nakryty dachem czterospadowym, pokryty karpiówką układaną w podwójną koronkę; więźba dachowa o konstrukcji stolcowej, stropy ceramiczne. Sąsiaduje z nim nieco mniejszy **budynek nr 6**, również obecnie użytkowany jako warsztatowy; murowany wzniesiony na planie litery T, na osi północ- południe, jednokondygnacyjny nakryty dachem czterospadowym, z wywietrznikiem, pokryty karpiówką układaną w podwójną koronkę; więźba dachowa o konstrukcji stolcowej, stropy ceramiczne..

Wkładkę założył: Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Olsztyn

Wzór ODZ 1995 r.

Budynkiem zamykającym plac apelowy od strony zachodniej jest **budynek koszarowy, nr 13**, murowany, założony na planie litery „E” składa się z trzech skrzydeł. Skrzydła głównego trójkondygnacyjnego, nakrytego dachem dwuspadowym. Przy czym oba ryzality środkowe – mniejszy w elewacji tylnej i większy w elewacji są czterokondygnacyjne i nakryte dachem mansardowym. Skrzydła boczne są również czterokondygnacyjne i nakryte dachami mansardowymi. Stropy ceramiczne wsparte na podciągach. Wieżba dachowa o konstrukcji stolcowej, dwukondygnacyjna. Połącze dachowe pokryte dachówką karpiówką układaną w koronkę, na łątach, w kolorze grafitowym. Symetrycznie względem osi wyznaczonej przez aleję znajduje się bliźniaczy **budynek koszarowy, nr 23**. Kolejnym budynkiem usytuowanym po południowej stronie alei jest **wartownia, nr 14**, murowana; wzniesiona na planie prostokąta z dwoma środkowymi ryzalitami w obu elewacjach.; nakryta dachem mansardowo – pagodowym; stropy ceramiczne; wieżba dachowa drewniana, o konstrukcji mansardowej; połącze dachowe pokryte dachówką karpiówką układaną w koronkę, na łątach; jednokondygnacyjna, (szczegółowy opis w karcie obiektu). Symetrycznie względem osi wyznaczonej przez aleję znajduje się **bliźniacza wartownia nr 22**, murowana; wzniesiona na planie prostokąta z dwoma środkowymi ryzalitami w obu elewacjach.; nakryta dachem mansardowo – pagodowym; stropy ceramiczne; wieżba dachowa drewniana, o konstrukcji mansardowej; połącze dachowe pokryte dachówką karpiówką układaną w koronkę, na łątach; jednokondygnacyjna. Różni się w stosunku do swojego siostrzanego odbicia po stronie południowej współcześnie zmienionymi otworami okiennymi w elewacjach. Kolejnym budynkiem wzniesionym przy alei jest **stajnia, budynek nr 15** i jego bliźniacze odbicie po północnej stronie alei **stajnia, budynek nr 21** (szczegółowy opis w karcie obiektu). Budynek nr 15, murowany założony na planie litery „L”; składa się z dwóch skrzydeł głównego założonego na osi północ – południe i bocznego założonego na osi wschód zachód; budynek jednokondygnacyjny nakryte dachem namiotowym z mansardami; połącze dachowe pokryte dachówką karpiówką układaną w podwójną koronkę, na łątach; stropy ceramiczne wsparte na stalowych słupach i podciągach; słupy posiadają dekoracyjnie opracowane, profilowane kapitele i bazy; wieżba dachowa o konstrukcji stolcowej, stropy ceramiczne. Kolejnym budynkiem wraz z lustrzanym odbiciem po stronie północnej jest ustawiona w podkowie **stajnia, budynek nr 16** i jej odbicie **stajnia, budynek nr 20** (szczegółowy opis w karcie obiektu). Oba budynki tworzą między sobą niby wewnętrzny dziedziniec – plac manewrowy, obecnie boiska sportowe. Zachodnie skrzydła obu podków zostały ze sobą współcześnie połączone halą sportową. Stajnia nr 16, murowana, wzniesiony na planie podkowy, składa się z trzech skrzydeł: skrzydło zachodnie, jednokondygnacyjne, nakryte dachem naczółkowym w części północnej z mezaninem, skrzydło główne jednokondygnacyjne nakryte dachem naczółkowym z dużym ryzalitem środkowym, skrzydło wschodnie analogiczne do skrzydła zachodniego; połącze dachowe pokryte dachówką karpiówką układaną w koronkę, na łątach; stropy ceramiczne wsparte na stalowych słupach i podciągach; słupy posiadają dekoracyjnie opracowane, profilowane kapitele i bazy; nad skrzydłami wschodnim, zachodnim i skrajnymi częściami skrzydła głównego wieżba dachowa o konstrukcji stolcowej; nad ryzalitem skrzydła głównego otwarta wieżba dachowa o konstrukcji stalowej kratownicowej. Po stronie północnej alei znajdują się ponadto tuż przy bramie głównej **budynek administracyjno – sztabowy nr 30**, (szczegółowy opis w karcie obiektu). założony na osi wschód – zachód, ustawiony równolegle do alei za nim przy ul. Czarnieckiego położony jest **budynek nr 29**, prawdopodobnie pierwotnie znajdowały się w nim mieszkania oficerskie (szczegółowy opis w karcie obiektu), obecnie wydzielony z terenu koszar. Kolejnym budynkiem przy alei jest wzniesiony na osi północ – południe **budynek nr 27**, obecnie **stolówka** (szczegółowy opis w karcie obiektu), który zamyka od wschodu analogiczny plac apelowy po stronie północnej alei. Od strony północnej zamykają go budynki nr 24, warsztatowy, nr 25, obecnie **kiszarnia** i nr 26 **wartownia**, (szczegółowe opisy w kartach obiektów). Ponadto na terenie koszar zlokalizowane są jeszcze cztery historyczne obiekty. Wzniesiono je równolegle do dzisiejszej ul. Jagiełły. Pierwszy z nich usytuowany na południowo – wschodnim narożniku, obecnie wydzielony to **kasyno wojskowe** (szczegółowy opis w karcie obiektu, Ostróda ul. Czarnieckiego 30). Budynek ten został współcześnie wydzielony z terenu koszar. Kolejne trzy obiekty znajdują się w południowo – zachodnim narożniku koszar, wzniesione równolegle do linii ogrodzenia są to dwie bliźniacze **wozownie wschodnia nr 10** i **zachodnia nr 12** (szczegółowy opis w karcie obiektu). i usytuowany pomiędzy nimi **budynek nr 11**, obecnie **arsenał** (szczegółowy opis w karcie obiektu). Wozownia nr 10 zaadaptowana została na baseny treningowe dla jednostki pancernej. Budynek murowany wzniesiony na planie silnie wydłużonego prostokąta, nakrytego dachem dwuspadowym z mansardami; jednokondygnacyjny z poddaszem użytkowym; nad częścią budynku stropy ceramiczne; w pozostałej części wieżba otwarta; konstrukcja dachu stalowa, kratownicowa; połącze dachowe pokryte dachówką karpiówką układaną w koronkę, na łątach. W narożniku południowo – wschodnim znajduje się współczesna zabudowa z lat siedemdziesiątych XX w. Zespół nie posiada dominanty architektonicznej;

1. Miejscowość Ostróda 2. Gmina Ostróda 3. Województwo warmińsko – mazurskie	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSZARY ARTYLERYJSKIE KARTA ZESPOŁU	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Tekst cd
--	--	--

13. Opis c.d.

Posadzka urbanistyczna – drogi. Główna aleja obecnie pokryta jest asfaltem, historyczne drogi obiegające wokół budynki stajni nr 15, 16, 20 i 21 były brukowane , podobnie drogi wokół obu wozowni nr 10 i nr 12. Współcześnie uzupełniono bruki kostką granitową tworząc pomiędzy budynkami posadzki z motywem wachlarza. Place apelowe pokryte są nawierzchnią asfaltową. Część nawierzchni przy bramie D pokryta została betonem. Nie znane jest pokrycie nawierzchni placu pomiędzy budynkami stajni 16 i 20, obecnie teren porasta murawa. **Zieleń** - już w pierwszych latach funkcjonowania koszar zaczęto wzdłuż alei nasadzać drzewa. Zachowane do dziś na odcinku od bramy głównej do wartowni nr 14 i 22, podobny szpaler drzew rośnie wzdłuż wschodniego odcinka ogrodzenia. Współcześnie przed budynkami założono kwietniki i posadzono żywopłoty.

Wkładkę założył: Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Olsztyn

Wzór ODZ 1996 r.

Spis fotografii

Załącznik 3

1. Brama główna.
2. Ogrodzenie od strony wschodniej furta C do budynku nr 1.
3. Brama G w odcinku południowym ogrodzenia.
4. Oryginalnie zachowana brama H w odcinku południowym ogrodzenia.
5. Brama D w odcinku południowym ogrodzenia.
6. Brama F w odcinku południowym ogrodzenia.
7. Brama H w odcinku zachodnim ogrodzenia.
8. Brama I w odcinku zachodnim ogrodzenia.
9. Murowane przesłło ogrodzenia.
10. Furta A we wschodnim odcinku ogrodzenia.
11. Detal furty.
12. Brukowana droga wzdłuż północnego odcinka muru.
13. Widok z budynku nr 13, na dachy budynku nr 15 i 16.

Załącznik 4

14. Aleja wyznaczająca oś kompozycyjną, widok w kierunku zachodnim.
15. Aleja wyznaczająca oś kompozycyjną, widok w kierunku zach. ciąg dalszy.
16. Aleja wyznaczająca oś kompozycyjną, widok w kierunku wschodnim.
17. Brukowana posadzka pomiędzy budynkami 15 a 16 i 21 a 20.
18. Północny plac apelowy.
19. Południowy plac apelowy.
20. Południowy plac apelowy ciąg dalszy.
21. Widok z góry na budynek nr 20.
22. Elewacja północna budynku nr 16.
23. Elewacja zachodnia budynku nr 16.
24. Elewacja południowa budynku nr 16.
25. Kasyno ul. Czarnieckiego 30 (oznaczone X)
26. Pompa wodna w budynku nr 16.

Załącznik 5

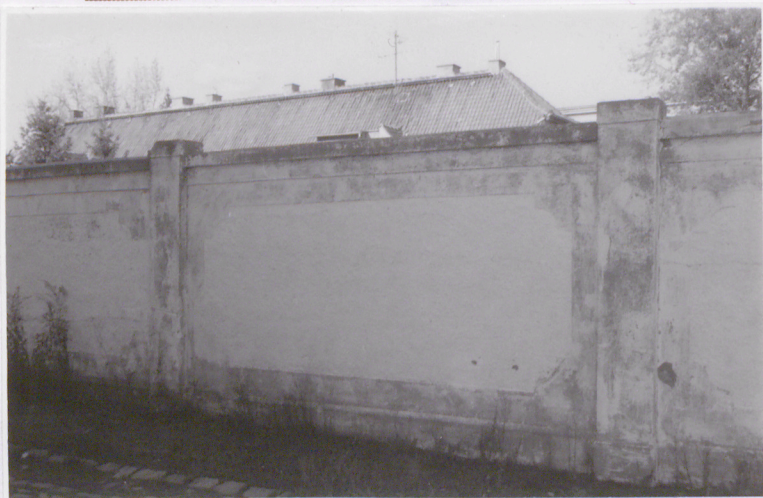
27. Koszarowiec nr 13, elewacja wschodnia.
28. Koszarowiec nr 33, elewacja wschodnia.
29. Budynek nr 3 (Koszarowiec), elewacja zachodnia.
30. Stołówka bud. nr 27, elewacja wschodnia.
31. Budynek nr 29, elewacja zachodnia.
32. Budynek nr 6, widok od strony północno – zachodniej.

33. Budynek nr 5, warsztaty
34. Budynek nr 11, arsenał, widok od strony północno-wschodniej.
35. Budynek nr 15, stajnia, elewacja zachodnia.
36. Budynek nr 15, stajnia, widok od strony południowo – wschodniej.
37. Budynek nr 15, stajnia, widok od strony północno – wschodniej
38. Budynek nr 25, elewacja południowa.
39. Trafostacja przy budynku nr 29.

Załącznik 6

40. Wartownia nr 22, elewacja wschodnia.
41. Wartownia nr 22, elewacja południowa.
42. Wartownia nr 14, elewacja wschodnia.
43. Budynek nr 24 warsztaty, elewacja południowa.
44. Budynek nr 26, współczesna wartownia, elewacja zachodnia.
45. Wozownia zachodnia, bud. nr 12 elewacja północna.
46. Wozownia wschodnia, bud. nr 10 widok od strony północno- zachodniej.
47. Wozownia wschodnia, bud. nr 10, elewacja południowa..

<p>1. Miejscowość Ostróda 2. Gmina Ostróda 3. Województwo warmińsko – mazurskie</p>	<p>4. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSZARY ARTYLERYJSKIE KARTA ZESPOŁU</p>	<p>5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) Fotografie</p>
--	---	--



9.



10.



11.



12.



13.

Wkładkę założył: Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Olsztyn

Wzór ODZ 1995 r.



1.



2.



3.



4.



5.



6.



7.



8

<p>1. Miejscowość Ostróda</p> <p>2. Gmina Ostróda</p> <p>3. Województwo warmińsko – mazurskie</p>	<p>4. Obiekt (nazwa jak w karcie)</p> <p>KOSZARY ARTYLERYJSKIE</p> <p>KARTA ZESPOŁU</p>	<p>5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)</p> <p>Fotografie</p>
---	---	---



22.



23.



26.



24.



25.

Wkładkę założył: Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Olsztyn

Wzór ODZ 1995 r.



14



15.



16.



17.



18.



19.



20.



21.

1. Miejscowość Ostróda
2. Gmina Ostróda
3. Województwo warmińsko – mazurskie

4. Obiekt (nazwa jak w karcie)
KOSZARY ARTYLERYJSKIE
KARTA ZESPOŁU

5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
 Fotografie



35.



36.



39.



37.



38.

Wkładkę założył: Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Olsztyn

Wzór ODZ 1995 r.



27.



28.



29.



30.



31.



32.



33.



34.



40.



41.



42.



43.



44.



45.



46.



47

1. Miejscowość Ostróda 2. Gmina Ostróda 3. Województwo warmińsko – mazurskie	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSZARY ARTYLERYJSKIE KARTA ZESPOŁU	5. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
--	--	--

Wkładkę założył: Katarzyna Soczewica, dn. 15.10.2001

Miejsce przechowywania negatywów: WO SOZ Olsztyn

Wzór ODZ 1995 r.